

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/127/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614200473
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6614200473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Maštalírovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci navrhovateľa UniCredit Leasing Slovakia, a.s., so sídlom Plynárska 7/A, Bratislava, IČO: 35 730 978, proti odporcovi C. C., s miestom podnikania J. XXX, IČO: XX XXX XXX, zastúpený JUDr. Vladimírom Mikušom, advokátom so sídlom vo Zvolene, ulica V. P. Tótha 17, v konaní o zaplatenie 66 765,21 Eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 13Cb/40/2014-206 zo dňa 12. februára 2015 takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 13Cb/40/2014-206 zo dňa 12. februára 2015 v napadnutej časti výroku ktorým okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 35.276,14 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 18.8.2011 do zaplatenia a v časti výroku o trovách konania potvrdzuje.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o návrhu navrhovateľa na zaplatenie sumu 66.765,21 Eur s príslušenstvom tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 35.276,14 Eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 18.8.2011 do zaplatenia, v časti o zaplatenie 31.489,07 Eur s príslušenstvom konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozsudku okresný súd, zhodnotil výsledky vykonaného dokazovania mal za to, že navrhovateľ odporcom uzatvoril platnú leasingovú zmluvu, v zmysle ktorej uhradil odporca sumu 71.816,41 Eur. Zmluvné strany predčasne ukončili leasingovú zmluvu ku dňu 31.3.2011. V súvislosti s predčasným ukončením leasingovej zmluvy navrhovateľovi vzniklo právo na zaplatenie nesplatených leasingových splátok v sume 51.719,77 Eur a právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 7.946,93 Eur (po čiastočnom späťvzati návrhu) kapitalizovanú z dôvodu omeškania s úhradami jednotlivých splátok pred ukončením leasingovej zmluvy a právo na hotové výdavky vo výške 14,01 Eur ako náklady spojené s vymáhaním pohľadávky, t.j. spolu suma 59.680,61 Eur.

Okresný súd uviedol, že medzi účastníkmi konania zostalo sporné to, či odporca má právo započítať predajnú cenu predmetu leasingu voči svojim nesplateným dlhom navrhovateľovi a či uvedená suma má byť zvýšená o príslušnú daň z pridanej hodnoty.

Vo vzťahu k otázke započítania dane z pridanej hodnoty okresný súd poukázal na znenie článku 10 bod 8 Všeobecných zmluvných podmienok, v zmysle ktorých všetky poplatky uvedené vo všeobecných podmienkach sú bez dane z pridanej hodnoty, a v prípade ak pôjde o platby, ktoré majú charakter zdaniateľného plnenia poskytnutého leasingovým prenajímateľom, tieto sumy sa zvyšujú o DPH vypočítanú podľa platnej sadzby v zmysle zákona o dani z pridanej hodnoty. Rovnako v zmysle článku

4 bod 5 leasingovej zmluvy, akákoľvek čiastka uvedená v zmluve sa rozumie bez DPH. Okresný súd preto dospel k názoru, že nie je možné príslušnú DPH započítať voči pohľadávke navrhovateľa. Pri rozhodovaní o spornej otázke vychádzal zo všeobecných zmluvných podmienok a zároveň zdôraznil, že ustanovenia Obchodného zákonníka upravujúce leasingovú zmluvu nie sú kogentnými ustanoveniami, preto otázka započítania predajnej ceny predmetu leasingu pri predčasnom ukončení leasingu je ponechané zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvného vzťahu. Pokiaľ zo strany navrhovateľa došlo k započítaniu ceny bez DPH a v tejto časti aj k späťvzatiu návrhu, podľa názoru okresného súdu pre takéto konanie navrhovateľa neexistuje žiadny zákonný ani zmluvný podklad, a pokiaľ tak urobil, z jeho strany išlo de facto o vzdanie sa práva.

Okresný súd tiež v konaní zisťoval výšku záväzku odporcu voči navrhovateľovi. Zistil, že dlh odporcu predstavuje na nesplatených splátkach ku dňu predčasného ukončenia leasingovej zmluvy 51.719,77 Eur vrátane DPH, spolu s kapitalizovanou zmluvnou pokutou 7.946,83 Eur a hotovými výdavkami v súvislosti s odňatím predmetu leasingu v sume 14,01 Eur. Dlžnosť odporcu predstavuje aj nesplatená istina po ukončení leasingu v sume 31.457,76 Eur bez DPH, nakoľko leasingová splátka zahŕňovala v sebe splátku istiny ceny predmetu leasingu, príslušnú daň a úrok. Oproti nesplatennej istine ceny predmetu leasingu v sume 31.457,76 Eur navrhovateľ započítal sumu 55.000,-Eur bez DPH ako predajnú cenu predmetu leasingu pri rozdieli 23.542,24 Eur bez DPH v prospech odporcu. Sumu 23.542,24 Eur ako aktívum započítal voči dlžným splátkam 51.719,77 Eur spolu s kapitalizovanou zmluvnou pokutou 7.946,93 Eur a hotovými nákladmi 14,01 Eur, čo predstavuje výslednú sumu 35.276,14 Eur.

Záverom okresný súd konštatoval to, že cena leasingu bola zmluvou stanovená na 155.554,41 Eur a v zmysle článku 9. bod 8.4. všeobecných podmienok mal leasingový prenajímateľ ešte právo uplatniť si aj zmluvnú pokutu vo výške 50 % z nezrealizovaných finančných výnosov u leasingového prenajímateľa v súlade s platnými postupmi účtovania. K predčasnému ukončeniu zmluvy došlo dňa 31.3.2010, pričom nezaplatenou zostala čiastka na splátkach (13-16) v sume 31.457,76 Eur a minimálne vo vzťahu k tomuto dlhu vzniklo navrhovateľovi právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú si navrhovateľ neuplatnil.

Okresný súd zhodnotiac výsledky vykonaného dokazovania mal preukázané, že uplatnená suma po čiastočnom späťvzati návrhu v sume 35.276,14 Eur korešponduje povinnosti odporcu uhradiť dlžné splátky splatné k 31.3.2010 bez ohľadu na to, či došlo k čiastočnému späťvzatiu návrhu, a teda k započítaniu predajnej ceny predmetu leasingu.

Okresný súd neskúmal otázku, či dohodu o uznaní záväzku a o splátkach podpísal odporca alebo ju za neho podpísala iná osoba. Podľa názoru okresného súdu z hľadiska hospodárnosti nebolo potrebné nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru grafológie.. Prípadné preukázanie, či odporca dohodu nepodpísal, by vo vzťahu k uplatnenému právu navrhovateľa bolo bezvýznamné, pretože navrhovateľ svoje právo osvedčil a preukázal. Právo navrhovateľa tiež nebolo premlčané, preto rozhodnutie o tom, či odporca dohodu podpísal resp. nepodpísal, by nezakladalo účinky premlčania dlhu odporcu. Obranu odporcu okresný súd vzhľadom na výpoveď svedka I. D. v spojení s čiastočnou úhradou vo forme jednej splátky po podpise uznania dlhu vyhodnotil ako účelovú. Dohoda o uznaní dlhu a o splátkach sa musela dostať do dispozičnej sféry odporcu, lebo odporca sa ňou riadil a poskytol čiastočnú úhradu vo výške jednej splátky.

Z uvedených dôvodov okresný súd návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel a v časti o zaplatení sumy 31.489,07 Eur konanie zastavil podľa § 96 O.s.p.

Rozhodnutie o trovách odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku v časti výroku, ktorým okresný súd návrhu navrhovateľa vyhovel a v časti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca. V odvolaní uviedol, že zotrúva na všetkých jeho písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch svedčiacich o tom, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že spochybňoval a naďalej spochybňuje výšku uplatneného nároku navrhovateľa, ktorá podľa jeho názoru nemá reálny základ. O tejto skutočnosti svedčia nielen listinné dôkazy, ale aj výpovede svedkov, najmä svedka W. I. G., ktorý vo veci vypovedal z pohľadu vedenia účtovníctva, ako aj z pohľadu leasingových vzťahov. Tvrdí, že jeho dlh voči navrhovateľovi podľa listinných dôkazov môže byť max. 20.809,67 Eur a nie

35.276,14 Eur. Namietal aj rozhodnutie o náhrade trov konania, pretože podľa jeho názoru okresný súd mal pri rozhodovaní zohľadniť všetky skutočnosti, ktoré viedli navrhovateľa k začatiu konania a mal zvlášť sa zaoberať výškou uplatneného nároku. Mal zohľadniť skutočnosť, že navrhovateľ si voči odporcovi uplatnil nedôvodne zaplatenie sumy 66.765,24 Eur, ktorá následne pod ťarchou dôkazov bola znížená v časti zaplatenia 7.946,83 Eur a v časti zaplatenia 23.542,24 Eur. Podľa odporcu okresný súd mal pri rozhodovaní o trovách konania postupovať podľa § 146 ods. 2 O.s.p. a priznať odporcovi náhradu trov konania podľa písomného vyčíslenia právnym zástupcom. Odporca navrhol, aby odvolací súd po doplnení dokazovania v potrebnom rozsahu podľa § 221 ods. 1 písm.h) O.s.p. rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne zmenil a zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 20.809,67 Eur spolu s 9,5 % úrokom z omeškania od 18.8.2011 do zaplatenia a priznal odporcovi náhradu trov konania v sume 5.922,48 Eur.

K odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny. Podľa jeho názoru odporca opätovne uvádza tvrdenia, ktoré prezentoval v konaní pred okresným súdom. So všetkými uvedenými tvrdeniami odporcu v odvolaní sa zaoberal a vysporiadal okresný súd, ktorý tvrdenia námietky odporcu považoval za bezpredmetné a nepreukázané. Svoje závery okresný súd riadne odôvodnil. Pokiaľ ide o náhradu trov konania nestotožňuje sa tvrdeniami odporcu uvedenými v odvolaní. V sporovom konaní je kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania miera úspechu vo veci. Miera úspechu závisí od toho, v akom rozsahu súd prevzal žalobný petit do svojho rozhodnutia. Ak účastníkovi nebolo vyhovené v plnom rozsahu, má úspech len čiastočný, teda každý účastník je z časti úspešný a z časti neúspešný, tak potom okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania rozhodol správne a argumentácia je správna, objektívna a presvedčivá.

Krajský súd, ako súd odvolací, prejednal odvolanie odporcu v rozsahu danom podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. ods. 2 a rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach výroku ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovania správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa oboznámil s obsahom spisu Okresného súdu Lučenec a vychádzal zo zistenia, že po čiastočnom späťvzati návrhu navrhovateľom, predmetom sporu zostalo uplatnené právo v sume 35.276,14 Eur v súvislosti s predčasným ukončením leasingovej zmluvy ku dňu 31.3.2010.

V prejednávanej veci medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť, že účastníci uzatvorili platnú leasingovú zmluvu, nebola sporná skutočnosť, že v súvislosti s predčasným ukončením leasingovej zmluvy vzniklo navrhovateľovi právo na zaplatenie nesplatením leasingových splátok, zmluvnej pokuty a hotových výdavkov. Medzi účastníkmi konania bola sporná len výška dlhu odporcu v súvislosti s predčasným ukončením leasingovej zmluvy. V tejto súvislosti okresný súd správne vychádzal z obsahu znenia všeobecných zmluvných podmienok a správne na základe predložených listinných dôkazov dospel k výške oprávneného nároku. Pri rozhodovaní použil správne ustanovenia Obchodného zákonníka a správne ich aj vyložil.

Pokiaľ odporca v konaní argumentoval tým, že jeho dlh voči navrhovateľovi podľa listinných dôkazov môže činiť max. 20.809,67 Eur, treba zdôrazniť, že odporca o svojom tvrdení v konaní nepredložil žiadny relevantný dôkaz preukazujúci tvrdenú skutočnosť.

Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu mal za to, že okresný súd podľa predložených listinných dôkazov správne posúdil výšku nesplatených splátok vrátane DPH spolu s kapitalizovanou zmluvnou pokutou a hotovými výdavkami v súvislosti s odňatím predmetu leasingu, výšku nesplatenej istiny po ukončení leasingu, a jeho postup bol správny keď od predajnej ceny predmetu leasingu, ktorú získal navrhovateľ, odpočítal nesplatenú cenu predmetu leasingu a sumu započítal voči dlžným splátkam spolu s kapitalizovanou zmluvou pokutou a hotovými výdavkami.

Po preskúmaní vecí a po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej spolu s právnou citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali v tejto veci správnosť rozsudku okresného súdu, ktorý venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodných skutočností dôležitých v konaní o zapltenie uplatneného nároku, dostatočne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O.s.p. a postupoval zákonne a správne, keď rozhodol tak, ako je uvedené v napadnutých výrokoch rozsudku. Uvedené výroky okresný súd aj adekvátne v súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Odvolací súd považuje za správne aj rozhodnutie okresného súdu o náhrade trov konania, ktorý v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže v prejednávanej veci mal navrhovateľ a odporca vo veci úspech len čiastočný.

Odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania nerozhodoval, pretože navrhovateľ, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, nepodal návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo jednohlasne schválené členmi senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.